

Μέρες Σχολείου

Μάρτιος 2013

www.pagkritio.gr

Έτος η' - αριθ. φύλλου 6

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

... για την Άνοιξη που έφθασε ...

Την άνοιξη αν δεν τη βρεις τη φτιάχνεις. Και ή πας να παίξεις τρικυμία ή πνίγεσαι.

Οδ. Ελύτης, Εκ του πλησίον

Άνοιξη θρύψαλο μενεξεδί
 Άνοιξη χνουδι περιστέρας
 Άνοιξη σκόνη μυριόχρωμη

Μυρίσαι το Άριστον

IV

ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ δεν τη βρήκα τόσο στους αγρούς ή, έστω, σ' έναν Botticelli όσο σε μια μικρή *Βαϊφόρο κόκκινη*.

Έτσι και μια μέρα, τη θάλασσα την ένιωσα κοιτάζοντας μια κεφαλή Διός.

Όταν ανακαλύψουμε τις μυστικές σχέσεις των εννοιών και τις περπατήσουμε σε βάθος θα βγούμε σ' ένα άλλου είδους ξέφωτο που είναι η Ποίηση. Και η Ποίηση πάντοτε είναι μία όπως ένας είναι ο ουρανός. Το ζήτημα είναι από πού βλέπει κανείς τον ουρανό.

Εγώ τον έχω δει από καταμεσής της θάλασσας.

Οδ. Ελύτης, Ο Μικρός Ναυτίλος

«Βαϊφόρος»
 είναι εικόνα με το Χριστό «καθήμενον επί πώλου όνου».

.....
 Άνοιξη πίκρισμα του σκίνου
 Άνοιξη άζωτο της αμασχάλης
 Άνοιξη σουσάμι αόρατο
 .....
 Άνοιξη μυρμηγκιά της μέρας
 Άνοιξη αίμα του βολβού
 Άνοιξη σπλοπολυβόλο απύλωτο
 .....
 Άνοιξη δόντι λυσσαλέο
 Άνοιξη φούξια του παροξυσμού
 Άνοιξη αρτεσιανόν ηφαίστειο
 .....
 Άνοιξη σάλτο της ακρίδας
 Άνοιξη μήτρα σκοτεινή
 Άνοιξη πράξη ακατονόμαστη
 .....
 Άνοιξη άνοιξη σαλπάροντας
 Άνοιξη άνοιξη σημαιοστόλιστη
 Άνοιξη «αντίο αντίο παιδιά!»

Οδ. Ελύτης, Τα ετεροθαλή

Το έρχο μας και ο καιρός μας πέρασε. Και οι μέρες της γενιάς που σας άνοιξε το δρόμο, σε λίγο θα περάσουν. Σε σάς μένει να ιθάσετε και να στολίσετε τον τόπο, οπού εμείς ελευθερώσαμε.

Θ. Κολοκοτρώνης

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Δευτέρα 4-3-2013

Ενημερωτική συνάντηση των καθηγητών του γυμνασίου με τους γονείς των μαθητών της β' γυμνασίου

Τετάρτη 6-3-2013:

Ημέρα θετικών επιστημών

Για δεύτερη σχολική χρονιά πραγματοποιήθηκε στο Εκπαιδευτήριο «Το Παγκρήτιον» με μεγάλη επιτυχία η «Ημέρα Θετικών Επιστημών» την Τετάρτη 6 Μαρτίου. Η ημερίδα απευθυνόταν κυρίως στο γυμνάσιο και το λύκειο του

σχολείου, ήταν όμως ανοιχτή και στο κοινό της πόλης. Ομιλητές ήταν οι κ.κ. Α. Αργυρός, Αναπληρωτής καθηγητής στο τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών, με θέμα: «Υπολογιστική Όραση: κάνοντας τα ρομπότ να βλέπουν», Γ. Αγγελάκης, Μαθηματικός, με θέμα: «Ο Γνώμονας» και Λ. Οικονόμου, Ομότιμος καθηγητής του τμήματος Φυσικής, ο οποίος έδωσε δύο ομιλίες. Το πρωί της ημερίδας συνομίλησε με τους μαθητές για τις θεμελιώδεις αρχές της Φυσικής, ενώ η απογευματινή ομιλία του σε γονείς και εκπαιδευτικούς είχε θέμα: «Αυτός ο κόσμος ο μικρός, ο Μέγας». Στην ημερίδα συμμετείχαν και οι μαθήτριες της Α' Λυκείου Ζιαμπάρα Ελένη και Στεφανίδη Ζηνοβία οι οποίες παρουσίασαν την ερευνητική τους εργασία με θέμα: «Διάχυτη Νοημοσύνη». Συντονίστρια της όλης εκδήλωσης ήταν ο κ. Δ. Κληρονόμος, βιολόγος του Εκπαιδευτηρίου.

Ο πρώτος ομιλητής, κ. Α. Αργυρός, μίλησε στους μαθητές για την υπολογιστική όραση και τη ρομποτική, εξήγησε πώς μπορούμε να κατασκευάσουμε μηχανές-ρομπότ που έχουν αντίστοιχες ικανότητες με αυτές του ανθρώπου, έδωσε

παραδείγματα σύγχρονων εφαρμογών υπολογιστικής όρασης (π.χ. χρήση της ρομποτικής στην ξενάγηση μουσείων, στη χαρτογράφηση χώρων, στην παρακολούθηση στόχων, στην ιατρική κ.λπ.) και πρόβαλε πολυμεσικό υποστηρικτικό υλικό που συνεπήρε τους ακροατές του. Την ομιλία του ακολούθησε η παρουσίαση της ερευνητικής εργασίας των δύο μαθητριών της Α' Λυκείου σχετικά με τη διάχυτη νοημοσύνη, η οποία είναι μια βασική ερευνητική δραστηριότητα του Ινστιτούτου Πληροφορικής του ΙΤΕ. Οι μαθήτριες μας μίλησαν ειδικότερα για το πώς οι εφαρμογές της διάχυτης νοημοσύνης και η δημιουργία ενός «έξυπνου περιβάλλοντος» με τη βοήθεια των εφαρμογών της υπολογιστικής όρασης μας βοηθούν στο να γνωρίσουμε την πολιτισμική κληρονομιά της χώρας μας, μέσω διαδραστικού λογισμικού το οποίο ήδη χρησιμοποιείται από το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης.

Στη συνέχεια, ο κ. Γ. Αγγελάκης, Μαθηματικός και υπεύθυνος της Εστίας Θετικών Επιστημών, η οποία στεγάζεται στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, παρουσίασε στα παιδιά την ιστορική εξέλιξη του γνώμονα.

Ο γνώμονας είναι ένα απλό επιστημονικό όργανο, το οποίο χρησιμοποιούνταν από αρχαίους λαούς ως δείκτης ηλιακών ρολογιών για τη μέτρηση του χρόνου, τον προσδιορισμό των ισημεριών και των ηλιοστασίων, την εύρεση της διάρκειας των εποχών και τη χάραξη της μεσημβρινής γραμμής. Ο ομιλητής έδωσε δύο παραδείγματα χρήσης του γνώμονα: ο υπολογισμός του ύψους της πυραμίδας του Χέοπα από τον Θαλή τον Μιλήσιο και ο προσδιορισμός με εκπληκτική ακρίβεια της περιμέτρου της Γης από τον Ερατοσθένη. Στο τελευταίο μέρος της ομιλίας του

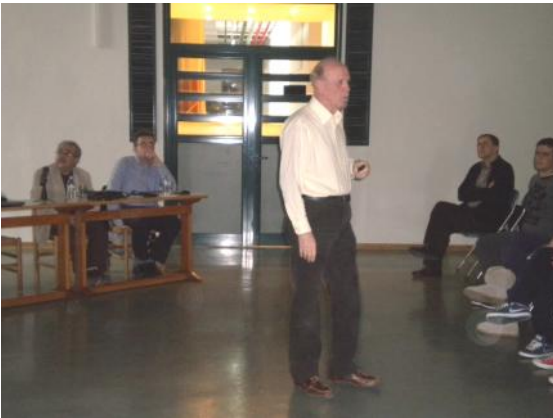

εξήγησε στους μαθητές τους σχηματικούς, τετράγωνους, ετερομήκεις και τριγωνικούς αριθμούς μαζί με τις ιδιότητές τους, και με μια σειρά παραδειγμάτων προσπάθησε να βάλει τους μαθητές στο παιχνίδι των απλών μαθηματικών υπολογισμών.

Ο κ. Λ. Οικονόμου, στην πρώτη του ομιλία προς τους μαθητές, μίλησε για τη συνεχή προσπάθεια του ανθρώπου να εξηγήσει τον κόσμο γύρω του. Εξήγησε τις διαστάσεις και τη δομή του ατόμου και αναφέρθηκε στην Ατομική ιδέα και στα τρία βασικά συστατικά της ύλης: τα πάνω κουάρκ, τα κάτω κουάρκ και τα ηλεκτρόνια. Στη συνέχεια παρουσίασε τις τέσσερις θεμελιώδεις δυνάμεις της φύσης (βαρυτική, ηλεκτρομαγνητική, ισχυρή και ασθενής πυρηνική), πάνω στις οποίες στηριζόμαστε, για να εξηγήσουμε όλα τα φυσικά φαινόμενα. Έκανε μια εισαγωγή στις αρχές της κβαντομηχανικής και συζήτησε με τα παιδιά για τους φυσικούς νόμους. Στο δεύτερο μέρος της ημερίδας ο κ. Λ. Οικονόμου παρουσίασε τη σχέση μεταξύ μάζας και μεγέθους από τα στοιχειώδη σωματίδια μέχρι τα πολύ μεγάλα αστρικά σώματα. Ανέπτυξε με λεπτομέρειες τις αρχές της κβαντομηχανικής,

η οποία αναπτύχθηκε με σκοπό την ερμηνεία φαινομένων που η κλασική μηχανική αδυνατούσε να περιγράψει. Εστίασε το ενδιαφέρον του στον κυματοσωματιδιακό δυϊσμό και στη φιλοσοφική θεώρηση της Ανθρωπικής αρχής. Μίλησε για την προσπάθεια ενοποίησης των τεσσάρων θεμελιωδών δυνάμεων, για τη μεγάλη ανακάλυψη της κοσμικής ακτινοβολίας μικροκυμάτων και για τις μελέτες που γίνονται όσον αφορά τη Μεγάλη Έκρηξη, την εξέλιξη και τη διαστολή του σύμπαντος.

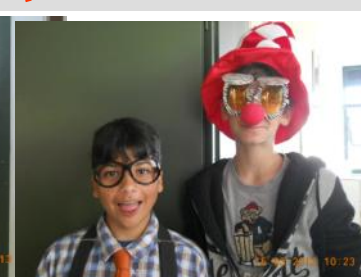
Τρίτη 12-3-2013

Τελευταία εκδρομή του χρόνου

Παρασκευή 15-3-2013

Αποκριάτικος χορός του σχολείου

Τετάρτη 20-3-2013

Επίσκεψη α' και β' γυμνασίου στην έκθεση τεχνολογίας των Αρχαίων Ελλήνων, στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου.

Η ξενάγησή μας στην έκθεση ήταν ιδιαίτερα εντυπωσιακή. Ανακαλύψαμε πτυχές της ζωής των αρχαίων ελλήνων που μέχρι τώρα μας ήταν άγνωστες. Είδαμε πόσο εφευρετικοί και έξυπνοι ήταν οι πρόγονοί μας. Ελπίζω η έκθεση να είναι ανοικτή για τον κόσμο πολύ καιρό ακόμα!!

Βαγγέλης Σκουλάς

Η έκθεση ήταν πολύ ενδιαφέρουσα. Αν και λίγα, τα εκθέματα ήταν πολύ ωραία και η ξενάγηση πολύ καλή. Μέσα από αυτή την έκθεση κατάλαβα πως το τεχνολογικό επίπεδο των Ελλήνων ήταν πιο υψηλό απ' ό,τι νομίζαμε. Αξιοσημείωτη είναι επίσης η ποικιλία εκθεμάτων που υπήρχε.

Νίκος Κοπιδάκης

Πέμπτη 21-3-2013 Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης, τα παιδιά της α' γυμνασίου διάβασαν στίχους έντεκα ποιητών που μιλούν για την ποίηση

Μανόλης Αναγνωστάκης:

«Η ποίηση δεν είναι ο καλύτερος τρόπος να μιλήσουμε, αλλά ο καλύτερος τοίχος να κρύψουμε το πρόσωπό μας»,
«Δυο θαμποί προβολείς μες στην ομίχλη,
ένα δελτάριο σε φίλους που λείπουν με τη μοναδική λέξη ζω».

Γιώργος Σεφέρης:

«Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην αν-θρώπινη ανάσα,
το χρυσό δίκτυ, όπου τα πράγματα σπαρταρούν
σαν ψάρια».

Οδυσσέας Ελύτης:

«Αυτό είναι στο βάθος η ποίηση, η τέχνη να οδηγείσαι και να φτάνεις προς αυτό που σε υπερβαίνει, να γίνεσαι άνεμος για τον χαρταετό και χαρταετός για τον άνεμο, ακόμα κι όταν ουρανός δεν υπάρχει».

Κώστας Καρυωτάκης:

«Μας διώχνουνε τα πράγματα κι η ποίηση είναι το καταφύγιο που φθονούμε».

Γιώργης Παυλόπουλος:

Ίσως τα ποιήματα που γράφτηκαν είναι μια ατέλειωτη αρμαθιά αντικλειδιά για ν' ανοίξουμε την πόρτα της Ποίησης. Μα η Ποίηση είναι μια πόρτα ανοιχτή.

Γιάννης Ρίτσος:

Πολλοί στίχοι είναι σαν αργυρές κλωστές δεμένες στα καμπανάκια των άστρων- αν τους τραβήξεις, μια ασημένια κωδωνοκρουσία δονεί τον ορίζοντα.

Νάσος Βαγενάς:

«Το ποίημα είναι ένα νησί. Μπορείς να πας σ' αυτό με πλοίο. Το ζήτημα είναι αν μπορείς να πας κολυμπώντας».

Γιώργος Σαραντάρης:

«Δεν μπορώ να βρω πια τι θέλει να πει η ποίηση. Μου διαφεύγει. Το ήξερα αλλά τώρα μου διαφεύγει. Αν κάποιος με ρωτήσει αυτή τη στιγμή, θα ντροπιαστώ. Γιατί εξακολουθώ να είμαι ενδόμυχα βέβαιος πως η ποίηση είναι μια ουσία, απaráλλαχτα όπως και η ζωή».

Κωνσταντίνος Καβάφης:

«Τα φάρμακά σου φέρε τέχνη της ποιήσεως, που κάμνουνε -για λίγο- να μη νιώθεται η πληγή».

Τάσος Λειβαδίτης:

«Θα ξανάρθουμε;» ρώτησα. Ο άλλος κάτι είπε, αλλά δεν έφτασε ως εμένα – όμως ένιωσα μέσα μου κάτι αλλόκοτο και γλυκό. Φυσούσε λίγο. Βράδυ.
Κι ίσως ολόκληρη η ποίηση να είναι αυτή η απάντηση που δεν ακούστηκε και τη συμπλήρωνε ο στεναγμός του αγέρα κι η απαλή ερημιά του φεγγαριού.

Νικηφόρος Βρεττάκος:

«Κατά βάθος η ποίηση είναι μια ανθρώπινη καρδιά φορτωμένη όλο τον κόσμο».

Ποίηση στα Σουηδικά από την Ευαγγελία Ρωμάνου

När de gamla såren heta tära,
när din kind är vätt av ensamhetens gråt,
när att leva är att stenar bära
och din sång är sorg som vilsna tranors
låt,
gå och drick en fläkt av höstens vindar,
se med mig mot bleka, blåa skyn!
Kom och stå med mig vid hagens grindar,
när de vilda gässen flyga över byn!

Μετάφραση

Όταν οι παλιές πληγές σβήνουν
Όταν το μάγουλό σου είναι βρεγμένο
από τα δάκρυα της μοναξιάς
Όταν το να ζεις σημαίνει να κουβαλάς πέτρες
Και το τραγούδι σου είναι λυπηρό
Όπως το τραγούδι γερανών
Που έχουν χάσει το δρόμο τους
Πήγαινε και πιες μια ανάσα
από τον άνεμο του φθινοπώρου
δες μαζί μου το καταγάλανο του ουρανού
έλα μαζί μου και στάσου στις πόρτες του λιβαδιού
όταν οι αγριόχηνες πετούν πάνω από το χωριό.

Ποίηση στα Τσέχικα από τη Βαλέρια Κουλασοβά

Το ποίημα αναφέρεται στη χαρά.
Στη χαρά που είναι εύθραυστη
σαν μια μικρή χρυσή
πυγολαμπίδα που εύκολα μπορεί
κάποιος να τη συνθλίψει, τη χαρά
που είναι ευαίσθητη σαν την
πρωινή δροσιά στα λουλούδια
που μπορεί να χαθεί στα σύννεφα.
Το ποίημα τελειώνει με την ελπίδα
η χαρά να παραμείνει στη ζωή μας.

Adolf Heyduk

Štěstí! Co je štěstí?
Muška jenom zlatá,
která za večera
kol tvé hlavy chvátá;
oblétá ti skráně,
v kadeři se kryje,
v dlaně hlavu skládáš,
ruka utlačí je.

šťestí jako rosa
na květech se skvěje,
ale bludná noha
náhle zašlápne je;
zašlápnuťo vzdechne,
v oblacích se tratí,
snad se jinovatkou
na tvou kadeř vrátí...

Ποίηση στα Εβραϊκά από τη Shahar Itach

לילה שלי - בית - בית

לילה שלי בית, בית, בית, בית
בביתך בביתך בביתך בביתך

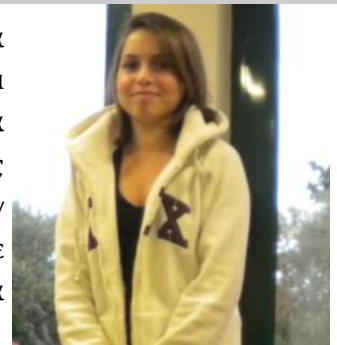
לילה שלי בית שלי בית שלי
בביתך בביתך בביתך בביתך
בביתך בביתך בביתך בביתך

לילה שלי בית שלי בית שלי
בביתך בביתך בביתך בביתך
בביתך בביתך בביתך בביתך

לילה שלי בית שלי בית שלי
בביתך בביתך בביתך בביתך
בביתך בביתך בביתך בביתך

לילה שלי בית שלי בית שלי

Το ποίημα μιλά για μια
γυναίκα που επιστρέφει
στο σπίτι της και μέσα
στο δωμάτιό της
αναθυμάται το παρελθόν
της και αναμένει με
ελπίδα τη λαμπρή μέρα
που θάρθει.

Παγκόσμια ημέρα ποίησης β1 γυμνασίου

Για τη ζωή του Οδυσσέα Ελύτη έχουμε ακούσει ήδη από τα παιδιά του γ1 σημαντικές πληροφορίες. Εμείς σήμερα, αντί για ένα σύντομο βιογραφικό, διαλέξαμε να σας διαβάσουμε το εισαγωγικό σημείωμα που έγραψε ο ίδιος ο ποιητής για την ποιητική του συλλογή «Τα ρω του έρωτα». Τα ποιήματα της συλλογής μελοποιήθηκαν από τους Μίκη Θεοδωράκη, Λίνο Κόκοτο και Μάνο Χατζιδάκι. Τη μουσική του ποιήματος που θα σας απαγγειλούμε συνέθεσε το 1996 η Νένα Βενετσάνου.

« Οι άγγελοι τραγουδάνε. Και οι ερωτευμένοι επίσης. Πίσω από κάθε ανάσταση, από κάθε μεράκι, μια κιθάρα περιμένει έτοιμη να πάρει τα λόγια και να ταξιδέψει από χείλη σε χείλη. Δεν είναι λίγο αυτό. Είναι η χαρά να δίνεις χαρά στους άλλους, είναι αυτό που μας βαστάει στη ζωή. Γι' αυτό, κοντά στα ποιήματά μου, δοκίμασα να γράψω και μερικά τραγούδια, χωρίς να τα υποτιμώ καθόλου. Έτσι ή αλλιώς, μιλά κανείς για τα ίδια πράγματα που αγαπά, και από 'κει και πέρα το λόγο έχουν αυτοί που θα τ' ακούσουν. Λένε πως το είδος έχει ορισμένους κανόνες. Δεν τους ξέρω και δεν ενδιαφέρθηκα ή δεν μπορούσα ίσως να τους ακολουθήσω. Δουλεύει ο καθένας όπως νιώθει. Και η θάλασσα είναι απέραντη, τα πουλιά μυριάδες, οι ψυχές όσες και οι συνδυασμοί που μπορούν να γενήσουν οι ήχοι και τα λόγια, όταν ο έρωτας και το όνειρο συμβασιλεύουν.»

Το Μαγισσάκι

Από την ενότητα *Τ' αφανέρωτα*

Από τους χρόνους τους παλιούς
το 'χω βαθύ μεράκι
να βγω στις πέρα θάλασσες
να βρω το Μαγισσάκι

Τ' άπιαστο σαν αερικό
στην εμορφιά του Μάης
που αν κάνεις να τον μυριστείς
αλίμονό σου εκάης

Έβγα έβγα Μαγισσάκι
χτύπα χτύπα το ραβδάκι
Ντο και ρε και μι και φα
μες στα ροζ τα σύννεφα

Τι ζουμπούλια και τι κρίνα
Τι και τούτα τι κι εκείνα
Ντο και ρε και φα και μι
χούφτα μου και δύναμη

Ποιος θα μου δώσει δύναμη
κι ένα μακρύ καμάκι
να βγω στις πέρα θάλασσες
να βρω το Μαγισσάκι

Που 'ναι σπηλιά του ο ουρανός
άγγελος η μαμά του
κι αφρός το φουστανάκι του
στην άκρια του κυμάτου

Χτύπα χτύπα το ραβδάκι
χύνε το νερό στ' αυλάκι
Φα και ρε και μι και ντο
μες στο μπλε το ξάγναντο

Τα παπιά και τα βαπόρια
παν μαζί και πάνε χώρια
έξι τέσσερα κι οχτώ
γούρι μου και φυλαχτό

Ανοίξετε πύλες κι εκκλησιές
ν' ανάψω ένα κεράκι
να κάνει θαύμα στα κρυφά
για μέ το Μαγισσάκι

Που να κοιμάμαι ξυπνητός
να τρέχω ξαπλωμένος
και να με λεν χωρίς καρδιά
μα να 'μαι ερωτευμένος

Τα παιδιά γράφουν στίχους ποιητών στον τοίχο του διαδρόμου

Παρασκευή 22-3-2013

Εκδήλωση για την 25η Μαρτίου από το γ2 γυμνασίου

Γεια σας. Είμαι η πρόεδρος του Γ2. Φέτος το τμήμα μου, με τη βοήθεια του κυρίου Νεονάκη, έχει αναλάβει τη γιορτή της 25^{ης} Μαρτίου. Αυτό που θα σας παρουσιάσουμε είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από ό,τι έχετε συνηθίσει να βλέπετε ή από ό,τι περιμένετε! Πήραμε ένα μεγάλο ρίσκο, κάνοντας κάτι πρωτοποριακό. Πιο συγκεκριμένα, ενώσαμε 3 ποιήματα που έχουν ως κοινό θέμα τις πέτρες: τις πέτρες που γίνονται τείχη για να υπερασπιστούμε την πατρίδα, που τελικά γίνονται τείχη της ψυχής -όπως είναι και ο τίτλος της παράστασης! Αυτό που θα αναρωτιέστε είναι πώς συνδέονται όλα αυτά με την εθνική μας γιορτή. Η απορία σας, όμως, ελπίζουμε ότι θα λυθεί στο τέλος.

Θα ήθελα εκ μέρους όλου του τμήματος να ευχαριστήσω τον κύριο Νεονάκη, που μας εμπιστεύτηκε κάτι τόσο απαιτητικό και δύσκολο και που μας ενέπνευσε όλον αυτόν τον καιρό

στις πρόβες!

Για εμάς η προετοιμασία της παράστασης που θα δείτε ήταν, παρά τις δυσκολίες που υπήρχαν, ένα πολύ όμορφο ταξίδι, το οποίο σίγουρα θα θυμόμαστε πάντα. Ευχαριστούμε, επίσης, την κυρία Κληρονόμου, καθηγήτρια τάξης, για τη στήριξή της!

Νικολέτα Χαχλιουτάκη

Απόσπασμα της εκδήλωσης

Αιώνες κουβαλούσαν πέτρες τα παιδιά σου, έσκαβαν τα σωθικά σου και συ τα 'βλεπες και χαμογελούσες. Έφτιαξαν τείχη ψηλά, μέσα να κλείσουν δέντρα και άνθια και νερά, τον θάνατο και την ανάσταση της φύσης να μαντεύουν. Και φώλιασαν πουλιά στις φυλλωσιές των

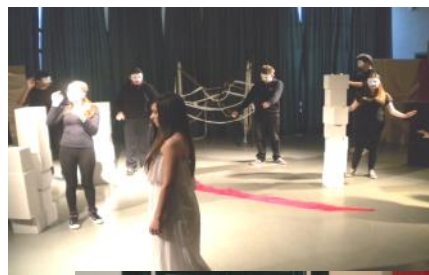

δέντρων, έρωτα κι άνοιξη να υμνήσουν. Και τα παιδιά σου τότε σκάψανε πιο βαθιά, τα τείχη σου να κάμουν μεγαλύτερα, γιατί 'δαν τον εχθρό που ζήλεψε το κορμί σου κι ήθελε να το κλέψει. Γιατί 'δαν τον εχθρό που θελε να τους πάρει τον παράδεισο... Κι ήρθε η ώρα του εχθρού. Πάτησε το σώμα σου και σ' άφησε να κοιτάς πίσω απ' τα τείχη την άνοιξη ν' ανθίζει. Κι έγινε ο παράδεισος... πειρασμός στο βλέμμα των παιδιών σου. Αιώνες κουβαλούσαν πέτρες τα παιδιά σου, το χρέος τους να κάμουν.....

..... Και τώρα στέκεσαι, μας κοιτάς μακάρια, και χαμογελάς.

Με τις πέτρες απ' τα σπλάχνα σου φτιάξαμε τείχη, για να εμποδίσουμε τον εχθρό. Τείχη που μέσα τους το αίμα μας είδαμε να ρέει σαν ποτάμι. Όταν δεν κινδύνευες πια, πήραμε τα τείχη σου και στήσαμε γιοφύρια. Στήσαμε γεφύρια, για να ενωθούμε μεταξύ μας, ποτίζοντας με το αίμα μας τα θεμέλιά τους. Κι ύστερα ...κι ύστερα που άλλο αίμα δεν είχαμε με τις πέτρες στήσαμε τείχη στην ψυχή μας. Ποιος διώχνει ποιον ακόμα δεν έχω καταλάβει ...εσύ εμένα ή εγώ εσένα ... όμως...

Φεύγω πικραμένη και σ' αφήνω
ακυβέρνητη στο πέλαγος σανίδα
δεν μπορώ το αίμα μου να δίνω
σε μια άρρωστη συνέχεια πατρίδα
Φεύγω, αλλά ο νους μου θα είναι πάντα σε 'σένα...

Τρίτη 26-3-2013

Ομιλία της ψυχολόγου κ. Χρονιάρη

Η ψυχολόγος κα Χρονιάρη μίλησε στους γονείς των μαθητών του γυμνασίου με θέμα: **Η στάση και οι επιρροές**

της σύγχρονης οικογένειας απέναντι στους εφήβους».

Τετάρτη 27-3-2013

Ομιλία του ιατρού κ. Καζάνη

Ο ουρολόγος-ανδρολόγος κ. Καζάνης μίλησε στα παιδιά της γ'

γυμνασίου για θέματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης.

Χελιδονίσματα

Τα

παιδιά της α' Δημοτικού καλωσορίζουν την άνοιξη με τα χελιδονίσματα.

Η ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

**Παρασκευή 1-3-2013 : α' τάξη
Ελένη Γλύκατζη - Αρβελέρ**

Όπως στο θέατρο

Όπως στο θέατρο, όταν πέφτει η αυλαία, έτσι σβήνει κάθε ζωή σεμνή, κάθε ψυχή γενναία.

Όμως για τη ζωή παράσταση δεν έχει άλλη.

Όλα γι' αυτήν τελειώνουν

στο έρεβος, στη λήθη.

Όλα, ίσως εκτός απ' το αρχαίο παραμύθι Που στα σχολεία διδάσκουν του γένους οι δάσκαλοι. Ωστόσο, μία σημείωση, υπόμνηση και μνεία στην ιστορία τώρα τα πρόσφατα βιβλία, γράφει ότι δεν πρέπει να πιστεύουν τα παιδιά των γέρων τη σοφία, στα άχρηστα κλειδιά που δήθεν του Παραδείσου ανοίγουνε την πύλη· κι ας το 'χει έτσι γράψει του Αη-Βασίλη το κονδύλι. Άλλωστε άρδην άλλαξε κι ο Άγιος ιδέα Μόλις έπαψε ο Παράδεισος θέση να 'ναι σπουδαία...

Έτσι αβοήθητοι εμείς, μείναμε δίχως υποθήκη, Κι όπως παλιά στο θέατρο, στα δράματα τ'αρχαία, Ένα Θεό από μηχανής πήραμε δεκανίκι.

Της Αναλήψεως

Σαράντα μέρες περιπλάνηση, χωρίς κανείς να μάθει κάτι για το πού βρήκες στέγη, πού κρεβάτι, για το ποιος Σου έδινε το λιγοστό φαί. Μείναν οι μαθητές Σου άναυδοι, ενεοί, όταν, σώως Εσύ, έκανες την εμφάνισή, μάλιστα κεκλεισμένων των θυρών, και στου Θωμά απάντησες την άρνηση. Η αναψηλάφησις εκείνων των χειρών επί των ήλων, της πληγής Σου. (στο «Μη μου άπτου» εξαίρεση ίσως μόνη) εσήμανε για όλους ότι εκεί τελειώνει η ιστορία της επίγειας ζωής Σου.

Έφυγες στα ουράνια Εσύ ο αρχιποιμνή. Αδέσποτα τα πρόβατα και μόνα λησμόνησαν, μες στην ζωής τον κυκεώνα, το «Αγαπάτε Αλλήλους» και το «Ειρήνη Υμίν», κωφεύουν και νοθεύουν την τελευταία εντολή Σου. Όμως Εσύ ο φιλόανθρωπος, το ποιόνιο λυπήσου!

Ιθάκες

Δεν αναγκάστηκε να αλλοξοπιστήσω ούτε χρειάστηκε να προσκυνήσω κατακτητή, δεσπότη ή βασιλιά...

Όμως στον κόσμο λέω τώρα ότι, μόνη κατάφερε η δική μας νιότη, αυτό που ο Οδυσσέας δεν τόλμησε να κάνει... Γυρνώντας δηλαδή από λιμάνι σε λιμάνι, νέες Ιθάκες ιδρύσαμε παντού: σε Καναδά κι Αμερική ως το Περού, σε Αυστραλία, σ'Αφρική και σε Ευρώπη, πάντα μαζί με κάποια Πηνελόπη. Όμως αφήσαμε Πόντο και Μικρασία στη φλύαρη του Μεγαλέξανδρου γοργόνα στις θάλασσες να διαλαλεί την ασυναρτησία, πως τάχα η σάρισα, το όπλο του Μακεδόνα (του Αλέξανδρου εννοεί το μακρύ δόρυ), δεν έπαψε ούτε θα πάψει να απειλεί, αυτούς που πάτησαν την Σμύρνη και την Πόλη, και ξεριζώσαν τις Ιθάκες απ' την Ανατολή.

Υποχρεώσεις

Τόσοι και τόσοι απόντες! Όμως εγώ λέω παρών Εμπρός στην τόση αμηχανία αντίξοων καιρών, Όταν μνημεία κι εκκλησίες γίνονται ρημάδια, και όταν καίνε σχολεία και βιβλία τα παιδιά. Δάσκαλοι, ιερείς, ταγοί και καλόγεροι Παρακαλούνε γρήγορα να 'ρθει το καλοκαίρι, Μήπως και συνετίσουν τα μπάνια του λαού, Αυτούς που ονειρεύονται το άλλο και το αλλού.

Κι ίσως μας πείσουν πάλι οι Ξένοι αρχαιομανείς,
 Ότι καλύτεροι στον κόσμο είμαστε πάντα εμείς.
 Κι ας έχουμε αθετήσει Παλαιά και Νέα Διαθήκη
 Και Μακρυγιάννη και Σωκράτη περάσει από δίκη...
 Αν θέλουμε όμως οπωσδήποτε προγονική ευλογία,
 Και βοηθούς την Αθηνά, μα και την Παναγία,
 Θα πρέπει να σηκώσουμε τις πέτρες τώρα εκείνες,
 Που ο Σεφέρης φεύγοντας άφησε στις Μυκήνες.
Δώρο η χαρά μου

Μόνο σαν είδα να φεύγει μακριά μου,
 κατάλαβα ότι εκείνη ήταν η χαρά.
 Ορκίστηκα όμως την επόμενη φορά
 να συγκρατήσω, όσο μπορώ τα δάκρυά μου,

ίσως ακόμη και να χαμογελάσω,
 μήπως και μείνει η χαρά λίγο κοντά μου,
 κι όλα να δείχνουν πως μπορεί να 'ναι δικιά μου.
 Το άρρωστο παιδί πώς όμως να ξεχάσω,
 που από καιρό γράμμα έχει ήδη στείλει
 σ'ένα κουφό κι αφηρημένο Άη-Βασίλη;
 «Κράτησα γράφει στην καρδιά μου όλο το χώρο
 για τη χαρά που θα μου κάνεις φέτος δώρο».
 Δεν ξέρω τι, ο Άη-Βασίλης σχεδιάζει,
 αν των παιδιών τα γράμματα διαβάζει,
 κι αν στο σακούλι του το τρύπιο βάζει
 για κάθε παιδί ένα μήνυμα ελπιδοφόρο.
 Όμως, χαλάλι του, αν τη δική μου τη χαρά τη λίγη,
 δώρο την κάνει στο παιδί, πριν μακριά μας φύγει.

Παρασκευή 8-3-2013 γ1 Γ. Σουρή

Αυτή την Παρασκευή, **επομένη της Τσικνοπέμπτης**, σκεφτήκαμε να ελαφρύνουμε λίγο την ατμόσφαιρα, λόγω Αποκριών. Δηλαδή να σας διαβάσουμε αστεία σατιρικά ποιήματα που γράφτηκαν τον 19ο και στις αρχές του 20ού αιώνα, για να διασκεδάσουν, να προκαλέσουν γέλιο, μα συγχρόνως και να κάνουν τους ανθρώπους, και συγκεκριμένα την ελληνική κοινωνία, να σκεφτούν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ : Ο ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ο Γεώργιος Σουρή (2 Φεβρουαρίου 1853 - 26 Αυγούστου 1919) ήταν ένας από τους σπουδαιότερους σατιρικούς ποιητές της νεότερης Ελλάδας, έχοντας χαρακτηριστεί ως «σύγχρονος Αριστοφάνης». Γεννήθηκε το 1853 στην Ερμούπολη της Σύρου. Η οικογένειά του ήταν εύπορη και ο πατέρας του ήθελε να τον κάνει παπά. Όταν η οικογένειά του χρεοκόπησε, ο πατέρας του τον έστειλε υπάλληλο στο κατάστημα ενός θείου του σιτέμπορου στη Ρουμανία. Ο Σουρή, βέβαια, που μόνο για έμπορος δεν έκανε, έγραφε κρυφά τους στίχους του στα κατάστιχα και μετά από δύο μήνες αποχώρησε.

Όταν ήρθε στην Αθήνα, γράφτηκε στη Φιλοσοφική Σχολή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Δεν κατόρθωσε ωστόσο να πάρει πτυχίο. Για να βγάλει τον επιούσιο, παρέδιδε μαθήματα και δημοσιογραφούσε. Όπως σημείωνε τότε ο Σπύρος Μελάς, ο Γεώργιος Σουρή είχε πλούσια πνευματικά προσόντα και πλούτο γνώσεων, με συνέπεια να καταστεί εξαιρετός δημοσιογράφος της έμμετρης σάτιρας των γεγονότων της εποχής. Στις 2 Απριλίου 1883, σε ηλικία 30 ετών έβγαλε το πρώτο φύλλο της εφημερίδας του, μια έμμετρη εβδομαδιαία σατιρική εφημερίδα, που ο Γεώργιος Δροσίνης τη βάφτισε «Ρωμής». Ο «Ρωμής» κυκλοφόρησε ως τις 17 Νοεμβρίου 1918 (τελευταίο φύλλο), λίγο πριν το θάνατο του Σουρή, για 36 χρόνια και 8 μήνες, σε 1.444 συνολικά τεύχη και 2 παραρτήματα.

Ο Γεώργιος Σουρή παντρεύτηκε το 1881, σε ηλικία 28 ετών, τη Μαρή Κωνσταντινίδη, από τη Χίο, με την οποία και πέρασε μια ευτυχισμένη ζωή αποκτώντας πέντε παιδιά, ενώ η γυναίκα του επέμενε πως είχε έξι, συμπεριλαμβάνοντας και το σύζυγό της που "καθώς ήταν αδέλιος και ανέμελος" είχε πραγματική ανάγκη μητρικής στοργής και φροντίδας. Ο Γεώργιος Σουρή πέθανε το 1919 στο Νέο Φάληρο και κηδεύτηκε δημοσία δαπάνη με τιμές στρατηγού.

Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα πνεύματα του δέκατου ένατου και του εικοστού αιώνα, και ένας από τους μεγαλύτερους σατιρικούς ποιητές της νεότερης Ελλάδας. Για το λόγο αυτό χαρακτηρίστηκε και ως «ο σύγχρονος Αριστοφάνης». Ένας σοφός πανεπιστήμονας, που μας άφησε ένα μεγάλο έργο, τόσο σε ποιότητα όσο και σε ποσότητα, και ένας έξοχος τεχνίτης του λόγου, με τέλεια αίσθηση του ρυθμού και του μέτρου, με άψογες φαρμακερές και συνάμα λυτρωτικές ομοιοκαταληξίες...

Στο ποίημα που ακολουθεί περιγράφει ο ίδιος την εμφάνισή του με το προσωπικό του σατιρικό ύφος:

Η ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ

Μπότι δυο πήχες, κόψη κακή,
 γένια με τρίχες, εδώ κι εκεί.
 Κούτελο θείο, λίγο πλατύ,
 τρανό σημείο του ποιητή.
 Δυο μάτια μαύρα, χωρίς κακία
 γεμάτα λαύρα μα και βλακεία.

Μακρύ ρουθούνι, πολύ σχιστό,
 κι ένα πηγούνι σαν το Χριστό.
 Πηγάδι στόμα, μαλλιά χυτά
 γεμίζεις στρώμα, μόνο μ' αυτά.
 Μούρη αγρία και ζαρωμένη,
 χλωμή και κρύα, σαν πεθαμένη.
 Κανένα χρώμα δεν της ταιριάζει
 και τώρ' ακόμα βαφές αλλάζει.
 Δόντια φαφούτη, όλο σχισμάδες,
 ύφος τσιφούτη για μαστραπάδες.

Ακολουθεί μια σκιαγράφιση του Έλληνα, όπως τον αντιλήφθηκε ο ποιητής:

Ο ΡΩΜΗΟΣ

Στον καφενέ απ' έξω σαν μπέης ξαπλωμένος,
του ήλιου τις ακτίνες αχόρταγα ρουφώ,
και στων εφημερίδων τα νέα βυθισμένος,
κανέναν δεν κοιτάζω, κανέναν δεν ψηφώ.

Σε μια καρέκλα το 'να ποδάρι μου τεντώνω,
το άλλο σε μιαν άλλη, κι ολίγο παρεκεί,
αφήνω το καπέλο, και αρχινώ με τόνο
τους υπουργούς να βρίζω και την πολιτική.

Ψυχή μου! τι λιακάδα! τι ουρανόσι! Τι φύσις!
Αχνίζει εμπροστά μου ο καϊμακλής καφές,
κι εγώ κατεμπνευσμένος για όλα φέρνω κρίσεις,
και μόνος μου τις βρίσκω μεγάλες και σοφές.

Βρίζω Εγγλέζους, Ρώσους, και όποιους άλλους θέλω
και στρίβω το μουστάκι μ' αγέρωχο πολύ,
και μέσα στο θυμό μου κατά διαβόλου στέλλω
τον ίδιον εαυτό μου, και γίνομαι σκυλί.

Φέρνω τον νου στον Διάκο και εις τον Καραϊσκό
κατενθουσιασμένος τα γένια μου μαδώ,
τον Έλληνα εις όλα ανώτερο τον βρίσκω,
κι απάνω στην καρέκλα χαρούμενος πηδώ.

Την φίλη μας Ευρώπη με πέντε φασκελώνω
απάνω στο τραπέζι τον γρόθο μου κτυπώ...
Εχύθη ο καφές μου, τα ρούχα μου λερώνω,
κι όσες βλαστήμιες ξέρω αρχίζω να τις πω.

Στον καφετζή ξεσπάω... φωτιά και κείνος παίρνει.
Αμέσως άνω κάτω του κάνω τον μπουφέ,
τον βρίζω και με βρίζει, τον δέρνω και με δέρνει,
και τέλος δεν πληρώνω... δεκάρα τον καφέ!"

Μέσα από τους παρακάτω στίχους μπορείτε να διαπιστώσετε ότι, αν και πέρασαν 100 χρόνια περίπου από τότε που γράφτηκαν, συνεχίζουν να είναι διαχρονικοί, αφού κανένας τους δεν θεωρείται ξεπερασμένος... δυστυχώς! Πρόκειται για ανθολογημένους στίχους του Γ. Σουρή που αναφέρονται στην οικονομική πολιτική του ελληνικού κράτους:

Ποιος είδε κράτος κλασικό σ' όλη τη γη μοναδικό,
εκατό να εξοδεύει και πενήντα να μαζεύει;

Να τρέφει όλους τους
αργούς,
νά 'χει επτά
Πρωθυπουργούς,
ταμείο δίχως χρήματα
και δόξης τόσα μνήματα;
Νά 'χει κλητήρες για
φρουρά
και να σε κλέβουνφανερά,
κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε,
τον κλέφτη να γυρεύουνε;

Κλέφτες φτωχοί και άρχοντες με άμαξες και άτια,
κλέφτες χωρίς μια πήχυ γη και κλέφτες με παλάτια,

ο ένας κλέβει όρνιθες και σκάφες για ψωμί
ο άλλος το έθνος σύσσωμο για πλούτη και τιμή.

Όλα σ' αυτή τη γη μασκαρευτήκαν ονείρατα,
ελπίδες και σκοποί,
οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν,
δεν ξέρομε τι λέγεται ντροπή.

Χαρά στους χασομέρηδες! Χαρά στους αρλεκίνους!
Σκλάβος ξανάσκυψε ο Ρωμιός και δασκαλοκρατιέται.

Γι' αυτό το κράτος, που τιμά τα ξέστρωτα γαϊδούρια,
σικτίρ στα χρόνια τα παλιά, σικτίρ και στα καινούργια!

Και των σοφών οι λόγοι θαρρώ πως είναι ψώρα,
πιστός εις ό,τι λέγει κανένας δεν εφάνη...

αυτός ο πλάνος κόσμος και πάντοτε και τώρα,
δεν κάνει ό,τι λέγει, δεν λέγει ό,τι κάνει.

Σουλούπι, μπότι, μικρομεσαίο,
ύφος του γόη, ψευτομοιραίο.

Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης,
λίγο μαγκούφης, λίγο μουντάρης.

Σπαθί αντίληψη, μυαλό ξεφτέρι,
κάτι μισόμαθε κι όλα τα ξέρει.

Κι από προσπάππου κι από παππού,
συγχρόνως μπούφος και αλεπού.

Θέλει ακόμα -κι αυτό είναι ωραίο
να παριστάνει τον ευρωπαϊό.

Στα δυο φορώντας τα πόδια που 'χει,
στο 'να λουστρίνι, στ' άλλο τσαρούχι.

Και ψωμοτύρι και για καφέ,
το «δε βαρυέσαι» κι «ωχ αδερφέ».

Ωσάν πολίτης, σκυφτός ραγιάς,
σαν πιάσει πόστο: δερβεναγάς.

Δυστυχία σου, Ελλάς, με τα τέκνα που γεννάς!
Ω Ελλάς, ηρώων χώρα, τι γαϊδάρους βγάζεις τώρα;

Παρασκευή 29-3-2013 α' τάξη

Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ

Η ποιήτρια και μεταφράστρια Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1939. Σπούδασε στην Αθήνα, στη Νότια Γαλλία και στην Ελβετία και είναι διπλωματούχος της Σχολής Μεταφραστών και Διερμηνέων. Έχει δημοσιεύσει άρθρα και δοκίμια για την ελληνική ποίηση και τη μετάφραση της ποίησης σε πολλά περιοδικά και εφημερίδες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έχει δώσει διαλέξεις και έχει διαβάσει ποιήματά της σε Πανεπιστήμια της Αμερικής. Έργα της έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από δέκα γλώσσες και ποιήματά της περιλαμβάνονται σε πολλές ανθολογίες σε όλο τον κόσμο. Έχει τιμηθεί δύο φορές με το κρατικό βραβείο ποίησης για τα έργα της «Οι μνηστήρες» και «Η ανορεξία της ύπαρξης».

Στον ουρανό τού τίποτα με ελάχιστα

Από την κλειδαρότρυπα κρυφοκοιτάω τη ζωή.
Την κατασκοπεύω μήπως καταλάβω
πώς κερδίζει πάντα αυτή,
ενώ χάνουμε εμείς.
Πώς οι αξίες γεννιούνται
κι επιβάλλονται πάνω σ' αυτό που πρώτο λιώνει:
το σώμα.
Πεθαίνω μες στο νου μου χωρίς ίχνος αρρώστια.
Ζω χωρίς να χρειάζομαι ενθάρρυνση καμιά.
Ανασαίνω κι ας είμαι
σε κοντινή μακρινή απόσταση
απ' ό,τι ζεστό αγγίζεται, φλογίζει...
Αναρωτιέμαι τι άλλους συνδυασμούς
θα εφεύρει η ζωή
ανάμεσα στο τραύμα της οριστικής εξαφάνισης
και το θαύμα της καθημερινής αθανασίας.
Χρωστάω τη σοφία μου στο φόβο·
πέταλα, αναστεναγμούς, αποχρώσεις
τα πετάω.
Χώμα, αέρα, ρίζες κρατάω·
να φεύγουν τα περιττά, λέω.
Να μπω στον ουρανό τού τίποτα
με ελάχιστα.

Τα παιδιά του *Let's hang out* απαγγέλουν στα αγγλικά το **AN** του Kipling

If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you,
If you can trust yourself when all men doubt you,
But make allowance for their doubting too;
If you can wait and not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look too good, nor talk too wise:
If you can dream - and not make dreams your master;
If you can think - and not make thoughts your aim;
If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two impostors just the same;
If you can bear to hear the truth you've spoken
Twisted by knaves to make a trap for fools,
Or watch the things you gave your life to, broken,
And stoop and build 'em up with worn-out tools:
If you can make one heap of all your winnings

IF.....

Η ευλογία της έλλειψης

Από τη συλλογή *Η ανορεξία της ύπαρξης*

Ευγνωμονώ τις ελλείψεις μου.
Ό,τι μου λείπει με προστατεύει
από κείνο που θα χάσω.
Όλες οι ικανότητές μου,
που ξεράθηκαν στο αφρόντιστο χωράφι της ζωής,
με προφυλάσσουν από κινήσεις στο κενό,
άχρηστες, ανούσιες.
Ό,τι μου λείπει με διδάσκει.
Ό,τι μου 'χει απομείνει
μ' αποπροσανατολίζει,
γιατί μου προβάλλει εικόνες απ' το παρελθόν
σαν να 'ταν υποσχέσεις για το μέλλον.
Δεν μπορώ, δεν τολμώ
ούτ' έναν άγγελο περαστικό
να φανταστώ, γιατί εγώ
σ' άλλον πλανήτη, χωρίς αγγέλους

And risk it on one turn of pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings
And never breathe a word about your loss;
If you can force your heart and nerve and sinew
To serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you
Except the Will which says to them: 'Hold on!'
If you can talk with crowds and keep your virtue,
' Or walk with Kings - nor lose the common touch,
if neither foes nor loving friends can hurt you,
If all men count with you, but none too much;
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it,
And - which is more - you'll be a Man, my son!

School Days

Poetry is one of the purest expressions of linguistic freedom. It is a component of the identity of peoples and it embodies the creative energy of culture, for it can be continuously renewed".

*Irina Bokova, Director-General of UNESCO
Message for the World Poetry Day*

Upon the pretext of the World Poetry Day, on the 21st of March, we decided to make a top 10 list of some of the most famous Shakespeare quotes for **two** reasons.

Firstly, because **William Shakespeare** (April 26, 1564 (baptism) - April 23, 1616) is an English poet and playwright widely regarded as the greatest writer of the English language, as well as one of the greatest in Western literature and the world's pre-eminent dramatist.

Secondly, because Shakespeare quotes are full of passion and wisdom, sometimes with a shade of sarcasm. The passion in Shakespeare quotes never fails to move the reader. What's more, these quotes remain relevant today as they reflect the values and beliefs of our society.

1. Hamlet, III:1

To be, or not to be: that is the question.

2. All's Well That Ends Well, I:2

Love all, trust a few, do wrong to none.

3. From Romeo and Juliet, II:2

Good night, good night! Parting is such sweet sorrow.

4. Twelfth Night, II:5

Be not afraid of greatness. Some are born great, some achieve greatness, and some have greatness thrust upon 'em.

5. Merchant of Venice, III:1

If you prick us do we not bleed? If you tickle us do we not laugh? If you poison us do we not die? And if you wrong us, shall we not revenge?

6. Hamlet, I:5

There are more things in heaven and earth, Horatio, than are dreamt of in your philosophy.

7. MacBeth, I:3

If you can look into the seeds of time, and say which grain will grow and which will not, speak then to me.

8. Twelfth Night, III:1

Love sought is good, but given unsought is better.

9. Antony & Cleopatra, III:4

If I lose mine honour, I lose myself.

10. Midsummer Night's Dream, V:1

It's not enough to speak, but to speak true.

What is Red Nose Day?

Answer:

Comic Relief is a British charity organisation that was founded in the United Kingdom in 1985 by the comedy scriptwriter Richard Curtis in response to famine in Ethiopia. Since the Charity started in the 1980s, Comic Relief has raised over £600 million!!

Red Nose Day is one day a year when Comic Relief put on many different events, as well as the public doing their own sponsorship events across the country. The main part is that plastic red noses are sold throughout the Sainsbury's supermarket chain for two weeks or so before the actual day.

One of the best parts of this great charity is that 50% of the funds raised go to Africa, and 50% stay in the UK. This is very beneficial for homeless children that are sadly living on the streets in cities.

THE HIGHLAND GAMES

Believe it or not, the Highland Games came to our school! But I'm sure you don't know what the Highland Games are. So, in order to tell you what they are, keep reading.

The Highland Games started in Scotland. You can say they're like the Olympics, but with a difference, only Scottish people used to compete and become Highland champions.

People use simple things, like stones or long pieces of wood or tree trunks. They have lots of games where you can compete. I can tell you about two of them which we played:

You only need a stone, a big heavy stone. You throw it as far as you can with all of your strength and the stone thrown the furthest away is the winner.

You need a long piece of wood, (traditionally you need a tree trunk). You must hold it and throw it or toss it as the locals say. Then it must turn over to win.

We had two winners! The winner of the first event was Chris Katrinakis and the winner of the second event was Maria Karfaki. Congratulations!

Marios Plevrakis

